

رسوایی تا بکجا!؟

خبر (عادی) را دیدم ، شنیدم و خواندمش هم ، از چند منبع و مصدر خبری، اما در یکجا از آن خبر چیزی نبود، آنجاییکه (سایت انترنتی) در آنجا بوی تعفن قومیت و نژاد پرستی هر مشام سالمی را میآزارد مگر مشام گنده طبعان را... شاید هنوز مشغول جمع و جور کردن وضعیت حادثه بنفع خویش باشند تا بعداً انرا بشکل معکوسش بر رخ بکشند.

خبر خیلی عادی است زیرا چنین کارها از جمله خصلت های روز مره جنابان گردیده و اینگونه فکر و کار چون خون در رگهایشان در دوش و خیزش است :

تجاوز بر حریم دیگران، لت و کوب، نهایتاً اختطاف و آنهم در زیر ریش دولت و قوای بین المللی! در مرکز کشور، در شهرک - فقیر نشین - چور آباد شیرپور، جاییکه یکی از نقاط وصلی است بین کمونیست و وطن فروش ما و خائن جهادی ما که با عملکردشان نام پاک جهاد و چهره نیکوی خیلی ها را آلوده ساختند .

خوب این که چیزی مهمی نیست زیرا خصلت و عادت جنابان همین است و بود، اما سخن شاید (کمی!) تعجب آور در این باشد که در این سفرکشی از چند چهره دیگر هم نام برده میشود : فیض اله ذکی، شاکر کارگر، و از همه مهمتر جناب روشنفکر، کار شناس مسایل سیاسی افغانستان (ساخته شده کارخانه باند ظاهر طنین در بی بی سی) و رهبر کنگره ملی لطیف پدram .

با دوستم چندان تعارضی ندارم زیرا از وی و امثال وی چون زرداد و اشباهشان جز این دیگر توقعی داشتن خطا است، اما این سه جنابان دیگر که دست به آدم ربایی و آنهم درمورد شخصیتی دست میزنند که بلندی قامت این جنابان از بالا شدن شان بر شانه های همین مردم است و شعارشان دفاع از مظلومیت!!! این مردمان نمادی است از بی حیایی و دیده درایی این طبقه و گروه.

اگر باز هم کمی بیشتر موضوع را ته و بالا کنیم میبینیم که واکنش های این گروه فاشیست صفت بکدام سرحد رسوایی در رابطه به این موضوع میکشد، وقتی یکی از بزرگان این گروه میگوید : این یک توطئه است در مقابل دوستم و مردم شمال - بنا بگفته فردی بنام سادات نماینده و سخنگوی جنبش - . (که ننگ است بشمالی که اگر شما نماینده های آن رادمردان باشید). و یا اظهارات بشیر بیژن که میگوید بین دوستم و اکبر بای مشاجره لفظی صورت گرفته/ فقط/ ... و دولت لشکر کشی نموده.

انسانهایی را تا سرحد مرگ میزنند و میربایند بعداً فقط مشاجره لفظی!؛ جلسه بخاطر مصالحه! چه نیکو منطقی و چه نیکو سیرتی.

در بين درامه جاى آقاى ظاهر طنين و دار و دسته خالى است كه با چه مهارتى خبر را رويه مالى كرده از بزرگى آن بكاهند. چيزى كه هميشه در بى بى سى ماهرانه براى خدمت به " رفقاى حزبى قديم " انجام داده اند و ميدهند هم.

اين هم نمونه است از نوع ديموكراسى ها و حمايه بى - اقليت - هاى كشور كه اين گروه در پناه آن به پيش ميروند.

مگر رسوايى بيش تر از اين را منتظر باشيم.

پايان